

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxx**

zastoupený advokátem Mgr. Janem Dáňou, se sídlem Václavské náměstí
837/11, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Finanční arbitr**, se sídlem Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1

za účasti: **Generali Česká pojišťovna a.s.**, IČO 45272956, se sídlem Spálená 75/16,
Praha 1

zastoupena advokátem JUDr. Robertem Němcem, LL.M., se sídlem
Jáchymova 26/2, 11000 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2020, č. j.
FA/SR/ZP/757/2019-37, a rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2020, č. j.
FA/SR/757/2019-38,

takto:

I. Rozhodnutí finančního arbitra o námitkách ze dne 17. 9. 2020, č. j. FA/SR/ZP/757/2019-37, nález finančního arbitra ze dne 26. 2. 2020, čj. FA/SR/ZP/757/2019-27, rozhodnutí finančního arbitra o námitkách ze dne 24. 9. 2020, č. j. FA/SR/757/2019-38, a rozhodnutí (usnesení) finančního arbitra ze dne 10. 8. 2020, čj. FA/SR/ZP/757/2019-34, se ruší a věci se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobci částku 18 342 Kč do třiceti (30) dnů od právní moci rozsudku do rukou Mgr. Jana Dáni, advokáta.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Po právní moci rozsudku bude žalobci vrácena poměrná část zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč z účtu Městského soudu v Praze do třiceti (30) dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění

- [1] Žalobce se žalobou domáhá přezkumu a zrušení rozhodnutí finančního arbitra o námitkách ze dne 24. 9. 2020, č. j. FA/SR/757/2019-38, kterým žalovaný částečně změnil svůj náleze ze dne 26. 2. 2020, č. j. FA/SR/ZP/757/2019-27 (dále jen „náleze“), jehož přezkumu a zrušení se žalobce také domáhá, a dále přezkumu a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2020, č. j. FA/SR/ZP/757/2019-37, které potvrdilo usnesení žalovaného ze dne 10. 8. 2020, č. j. FA/SR/757/2019-34 (dále jen „usnesení o zastavení řízení“), jehož přezkumu a zrušení se žalobce také domáhá.
- [2] Žalobce v podané žalobě uvedl, že zahájil dne 24. 4. 2019 u žalovaného řízení o vydání bezdůvodného obohacení ve výši xxxxx Kč z tvrzené neplatné pojistné smlouvy č. 9638026025, kterou uzavřel s obchodní společností Generali Pojišťovna a.s., t. č. sídlem Bělehradská 132, Praha 2, která později změnila svou obchodní firmu na Pojišťovna Patricie a.s. Žalobce spatřoval důvod neplatnosti pojistné smlouvy zejména v neurčitosti podstatné náležitosti, z důvodu porušení zásady poctivosti a zásady rovnosti a pro rozpor s evropským právem. Žalobce v řízení před žalovaným dovozoval z výše uvedených důvodů absolutní neplatnost dané pojistné smlouvy a tedy vydání bezdůvodného obohacení Pojišťovny Patricie skládající se z plnění, které žalobce na základě předmětné pojistné smlouvy plnil ve prospěch Pojišťovny Patricie. S účinností ke dni 21. 12. 2019, tj. v průběhu řízení před žalovaným, převedla obchodní společnost Pojišťovna Patricie pojistný kmen na obchodní společnost Generali Česká pojišťovna a.s., IČO 45272956, sídlem Spálená 75/16, Praha 1 (v tomto řízení osoba zúčastněná na řízení). Dne 26. 2. 2020 vydal žalovaný náleze, kterým ve vztahu k žalobci a Generali České pojišťovně rozhodl, že řízení o platnosti smlouvy o vydání bezdůvodného obohacení se zákonným úrokem z prodlení v části připojištění pro případ smrti úrazem nebo nemocí, doplňkového pojištění pro případ smrti úrazem, připojištění trvalých následků úrazu, denního odškodného za dobu nezbytnou k léčení úrazu, hospitalizace následkem a denní dávky při hospitalizaci sjednaných v pojistné smlouvě, zastavil, rozhodl, že Generali Česká pojišťovna je povinna žalobci zaplatit 65 Kč, ve zbytku návrh zamítl podle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o finančním arbitrovi“), a rozhodl, že Generali Česká pojišťovna je povinna uhradit finančnímu arbitrovi sankci ve výši 15 000 Kč. V návaznosti na námitky žalobce, ve kterých namítal závažné procesní vady nálezu spočívající v tom, že návrh na zahájení řízení směřoval vůči Pojišťovně Patricii, přičemž žalovaný svévolně a bez odůvodnění uvedl jako účastníka Generali Českou pojišťovnu, žalovaný vydal dne 10. 8. 2020 usnesení o zastavení řízení podle ust. § 14 odst. 1 písm. a) zákona o finančním arbitrovi, neboť spor nenáleží do působnosti finančního arbitra. Dne 17. 9. 2020 vydal žalovaný rozhodnutí o námitkách proti usnesení o zastavení řízení, ve kterých jej potvrdil. Dne 24. 9. 2020 vydal žalovaný rozhodnutí o námitkách proti

nálezu, kde rozhodl tak, že nález částečně změnil ve výroku I., a to přes skutečnost, že řízení již bylo zastaveno.

- [3] Žalobce se žalobou domáhá zrušení předmětných správních rozhodnutí, neboť se domnívá, že (1) žalovaný dospěl k nesprávnému právnímu závěru, že neplatnou smlouvu lze převést, v důsledku čehož změnil účastníka řízení na straně instituce, (2) žalovaný v návaznosti na to zastavil řízení v rozporu se zákonem, a (3) žalovaný v již zastaveném řízení vydal další rozhodnutí.
- [4] K prvnímu žalobnímu bodu žalobce uvádí, že řízení zahájil proti Pojišťovně Patricii, neboť jí považuje za pasivně legitimovanou ohledně nároku na vydání bezdůvodného obohacení. Vzhledem k tomu, že se žalobce po Pojišťovně Patricie domáhal vydání bezdůvodného obohacení ze smlouvy, která je dle žalobce absolutně neplatná (ex tunc), není možné takovou smlouvu převést (postoupit), ani jako součást souboru pojistných smluv. Dohodou o převodu pojistného kmene tak nemohla přejít povinnost Pojišťovny Patricie vrátit bezdůvodné obohacení na Generali Českou pojišťovnu. Navíc, žalobce uvedl, že je pánem sporu a je tedy na něm, po kom se vydání bezdůvodného obohacení domáhá. Žalobce tak považuje autoritativní změnu účastníka řízení bez jakéhokoli odůvodnění za nezákonné potažmo nicotné rozhodnutí.
- [5] K druhému žalobnímu bodu žalobce uvedl, že žalovaný protiprávně zastavil řízení před finančním arbitrem z důvodu nedostatku pasivní věcné legitimace Pojišťovny Patricie. Žalobce uvedl, že v případě, že žalovaný dospěl k závěru, že pojistná smlouva je platná, nemohl řízení zastavit, ale pouze zamítnout návrh žalobce. Žalobce tak usnesení o zastavení řízení a rozhodnutí o námitkách proti usnesení o zastavení řízení považuje za nezákonné.
- [6] K třetímu žalobnímu bodu žalobce uvedl, že žalovaný nemohl vydat rozhodnutí o námitkách proti nálezu, neboť před jeho vydáním bylo řízení zastaveno. Žalobce uvedl, že z usnesení o zastavení řízení a rozhodnutí o námitkách proti usnesení o zastavení řízení nelze určit, co a kdy bylo zastaveno. Pokud ale po jejich vydání vydal žalovaný rozhodnutí o námitkách proti nálezu, vydal jej v již zastaveném řízení. Takové usnesení tak žalobce považuje za nicotné, ale nenavrhuje prohlášení jeho nicotnosti, ale jeho zrušení.
- [7] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce spatřoval důvod neplatnosti pojistné smlouvy v absenci přenesení a převzetí pojistného rizika pojistitelem, v rozporu smlouvy se zákonem č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, proto, že odporuje smyslu a účelu zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, a dovozoval neplatnost ujednání pojistné smlouvy o poplatcích, neurčitěm sjednání rozsahu pojištění a koncipování smluvních ujednání v rozporu se zásadou poctivosti a rovnosti. Jelikož žalovaný v průběhu řízení z veřejně dostupných informací ve veřejné části obchodního rejstříku zjistil, že s účinností k 21. 12. 2019 převedla Pojišťovna Patricie pojistný kmen, jehož součástí byla i předmětná pojistná smlouva na Generali Českou pojišťovnu, o čemž ho dne 10. 1. 2020 Generali Česká pojišťovna informovala, považoval žalovaný Generali Českou pojišťovnu za

právního nástupce Pojišťovny Patricie. Po námitce žalobce, že návrh směřoval proti Pojišťovně Patricii a nikoli proti Generali České pojišťovně žalovaný vydal usnesení o zastavení řízení, ve kterém řízení vůči Pojišťovně Patricii zastavil s tím, že Pojišťovna Patricie není z důvodu převodu pojistného kmene již pasivně legitimovaná a návrh tak vůči ní je dle ust. § 9 písm. a) zákona o finančním arbitrovi nepřipustný. Jelikož žalovaný považuje předmětnou pojistnou smlouvu za platnou, rozhodl, že pojistná smlouva byla součástí pojistného kmene, k jehož převodu došlo z Pojišťovny Patricie na Generali Českou pojišťovnu. Navíc, Generali Česká pojišťovna se sama považuje za právního nástupce Patricie Pojišťovny. Žalovaný odmítá, že měl postupovat tak, že měl zamítnout návrh z důvodu nedostatku pasivní legitimace, neboť žalovaný v řízení nepostupuje podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ale podle zákona o finančním arbitru a subsidiárně také podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“).

- [8] K výzvě soudu uvedla jak Pojišťovna Patricie, tak i Generali Česká pojišťovna, že budou v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, v době doručování této výzvy oba dva subjekty byly zapsány ve veřejném rejstříku. Dne 2. 7. 2021 Pojišťovna Patricie zanikla fúzí sloučením s Generali Českou pojišťovnou, jako společností nástupnickou, tímto dnem byla vymazána z veřejného rejstříku, což je patrné z veřejného rejstříku. Soud tedy nadále pokračoval s Generali Českou pojišťovnou, jako jedinou osobou zúčastněnou na řízení, aniž by nějak rozhodoval o procesním úkonu subjektu Pojišťovna Patricie, neboť tento subjekt v době vydání tohoto rozsudku neexistuje, a z tohoto rozsudku soudu mu neplynou žádná práva či povinnosti. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že předmětná pojistná smlouva byla sjednaná platně, tedy mohla být předmětem převodu pojistného kmene. Navíc uvedla, že smlouvou o převodu pojistného kmene bylo příslušenství pojistného kmene definováno podstatně širěji, než jak stanoví § 3 odst. 2 písm. g) zákona č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, a vedle práv a povinností z uzavřených pojistných smluv se předmětem převodu stala i práva a povinnosti ze souvisejícího bezdůvodného obohacení. Smlouva o převodu pojistného kmene nadto obsahuje konkrétní seznam převáděných smluv, je tak nepochybné, že úmyslem stran bylo převést všechna práva a povinnosti z dané smlouvy, včetně případných práv na narovnání z neplatného právního jednání.
- [9] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti. Návrhem na zahájení řízení před finančním arbitrem se žalobce domáhal po Pojišťovně Patricii vydání bezdůvodného obohacení. V řízení před žalovaným se k podané žalobě vyjadřovala Pojišťovna Patricie. Žalovaný následně vydal dne 26. 2. 2020 nález, č. j. FA/SR/ZP/757/2019-27, kterým označoval za jedinou žalovanou Generali Českou pojišťovnu. Po námitkách žalobce pak žalovaný vydal dne 10. 8. 2020 usnesení, č. j. FA/SR/757/2019-34, jehož výrokem řízení proti Pojišťovně Patricii zastavil. V záhlaví tohoto usnesení o zastavení řízení žalovaný označuje jako žalované jak Generali Českou pojišťovnu, tak i Pojišťovnu Patricii. K námitkám žalobce žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 17. 9. 2020, č. j. FA/SR/ZP/757/2019-37, tak, že usnesení o zastavení řízení potvrdil. V záhlaví

tohoto rozhodnutí o námitkách proti usnesení o zastavení řízení žalovaný opět označuje jako žalované jak Generali Českou pojišťovnu, tak i Pojišťovnu Patricii. V odůvodnění tohoto rozhodnutí pak žalovaný uvádí, že řízení podle § 14 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 9 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastavil, na jiném místě uvádí, že jej zastavil jen vůči Pojišťovně Patricii. Nakonec dne 24. 9. 2020 žalovaný rozhodnutím, č. j. FA/SR/757/2019-38, prvostupňový nález ze dne 26. 2. 2020 částečně změnil a ve zbytku námitky žalobce zamítl. Rozhodnutí o námitkách proti nálezu pak směřovalo na straně žalované pouze vůči Generali České pojišťovně.

- [10] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.
- [11] K právnímu postavení finančního arbitra se již vyjádřil Nejvyšší správní soud a shledal, že „rozhodovací pravomoc arbitra vyplývající z § 1 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi je pravomocí správního orgánu rozhodovat v individuálních případech o subjektivních soukromých právech účastníků řízení“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2007, č. j. 2 Afs 176/2006 - 96). Pravomoc soudu v občanském soudním řízení bude založena až tehdy, kdy správní orgán rozhodne věcně o sporu nebo o jiné právní věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů, tj. zjistí, co je právem, nebo toto právo založí. Pokud lze na napadené rozhodnutí nahlížet pouze jako na rozhodnutí procesní povahy, je k jeho přezkumu příslušný soud ve správním soudnictví (srov. usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů ze dne 15. 2. 2017, sp. zn. Konf 9/2016-9). Jelikož v projednávané věci uplatňované žalobní body směřují pouze k procesním aspektům vydaných rozhodnutí finančního arbitra, je ve věci příslušný soud rozhodující v soudním řízení správním.
- [12] Pro úplnost pak soud uvádí, že za napadená rozhodnutí považuje rozhodnutí žalovaného o námitkách, nikoliv prvostupňová správní rozhodnutí, která žalobce uváděl v žalobě v návrhu výroku rozsudku, a jejichž případné zrušení je na úvaze soudu, samo o sobě se však o napadená rozhodnutí nejedná (ust. § 78 odst. 3 s.ř.s.).
- [13] Klíčovou otázkou tohoto řízení je rozhodnutí o návrhu žalobce ze dne 24. 4. 2019. Při tomto hodnocení soud uvádí, že nemůže hodnotit věcnou správnost či důvodnost podaného návrhu, ale prozatím hodnotí pouze a toliko procesní správnost vydaného rozhodnutí.
- [14] Dále je nutné uvést, že žalovaný důvodně poukazuje na skutečnost, že podaný návrh posuzuje v procesním režimu správního řádu a zákona o finančním arbitrovi, a že bez dalšího tak nelze aplikovat občanský soudní řád. Z této koncepce pochopitelně nutně vznikají otázky nad procesním postupem, kdy správní řád jako procesní předpis primárně sloužící řešení výkonu veřejné správy není jistě pro všechny aspekty rozhodování žalovaného o návrzích účastníků řízení plně

dostatečný a vyčerpávající. Na druhou stranu v tomto správním řízení žalovaný primárně posuzuje tvrzený spor mezi dvěma subjekty, proto použití správního řádu bezezbytku na všechny aspekty takového řízení podle názoru soudu není vždy možné. V daném případě podle názoru soudu je v úpravě správního řádu nejbližší možné posouzení tohoto řízení jako řízení sporného podle ust. § 141 správního řádu.

- [15] Shora uvedený rozpor se zřetelně projevuje v podané žalobě a napadeném rozhodnutí, kdy žalobce preferuje způsob procesního řešení podle občanského soudního řádu, žalovaný poukazuje zejména na správní řád. Soud po zvážení postupu žalovaného, který vyústil ve vydání napadeného rozhodnutí, dospěl k závěru, že s ohledem na povahu věci řešené žalovaným je nutné analogicky vycházet z procesní úpravy stanovené občanským soudním řádem, a z principů, které ovládají klasické civilní sporné řízení.
- [16] Potřeba takového postupu vyvstane zejména v této věci, kdy řízení je zahajováno na návrh, a kdy při vydání rozhodnutí je nutné hodnotit důvodnost podaného návrhu ve vztahu k označeným účastníkům řízení, a hodnotit tak věcnou legitimaci či procesní nástupnictví. Ačkoliv správní řád ani zákon o finančním arbitrovi nikde neodkazuje na možné podpůrné použití občanského soudního řádu, tato teze byla v akademickém prostředí již vyslovena; soud odkazuje na článek „Právní a procesní nástupnictví ve správním řízení“ doc. JUDr. Heleny Práškové, CSc., zveřejněný v časopisu Acta Universitatis Carolinae – Iuridica 1 v roce 2010, na str. 185 – 202 (volně přístupný na webové stránce <https://www.prf.cuni.cz/sites/default/files/soubory/2020-01/Iuridica%2001%202010.pdf>), kdy je zastáváno stanovisko, že použití institutů občanského soudního řádu je možné i bez výslovné zákonné úpravy.
- [17] V dané věci zatím nebyla procesně otázka právního a procesního nástupnictví výslovně řešena, výsledek této úvahy je však obsažen v napadených rozhodnutích, kdy žalovaný vycházel z toho, že práva, jichž se žalobce v řízení před ním domáhal, přešla na jiný subjekt. Touto úvahou je rozhodnutí vedeno a odpovídá to i odůvodnění těchto aktů. Ačkoliv tak přímo otázka nástupnictví řešena nebyla, rozhodnutí z ní vychází.
- [18] Pokud je rozhodnutí postaveno na závěru o převodu či přechodu práv účastníka řízení, musí být v řízení, které mu předchází, vycházeno z úpravy, která posouzení této otázky řeší a která zároveň respektuje účastenské právo navrhovatele k vedení řízení před finančním arbitrem. V tomto směru je navrhovatel podle zákona o finančním arbitrovi pánem sporu, neboť pouze na jeho návrh je takové řízení vedeno a pouze na základě tohoto řízení je možné vydat nález. Ve svém návrhu pak navrhovatel musí označit účastníky řízení (ust. § 10 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi). Z žádného ustanovení zákona o finančním arbitrovi, ani podpůrně ze správního řádu, nevyplývá, že by finanční arbitr nebyl povinen respektovat procesní úkon navrhovatele a nejednat s tím, koho navrhovatel v návrhu jako účastníka označil. Je pravda, že obecná úprava účastenství ve správním řízení (ust. § 27 správního řádu) je naprosto jiná a vychází z materiální definice účastenství, bez

ohledu na to, koho žadatel ve své žádosti jako účastníka řízení podle správního řádu označí. Nicméně – toto řízení před finančním arbitrem je podle názoru soudu sporným řízením ve smyslu ust. § 141 správního řádu, které účastníky řízení limituje na navrhovatele a odpůrce (ust. § 141 odst. 3 správního řádu). Proto podle názoru soudu je finanční arbitr v tomto řízení omezen tím způsobem, že s účastníkem řízení musí jednat s tím, kdo je jako odpůrce v návrhu označen, a nedosazovat bez dalšího do řízení další subjekty, které v návrhu označeny nebyly. V tomto směru je nutné vycházet z analogie z občanského soudního řádu, kdy označení účastníků řízení je výlučným právem žalobce, a ten sám svým procesním úkonem závazně určuje, s kým bude před soudem jednáno a na koho se bude vydaný rozsudek vztahovat.

- [19] Pokud, jako v tomto případě, žalobce označil ve svém návrhu subjekt se způsobilostí být účastníkem řízení, je to odpůrce, který jediný je účastníkem tohoto řízení před finančním arbitrem. V tomto řízení je tak finanční arbitr procesním úkonem žalobce (navrhovatele) vázán v tom směru, že nemůže sám bez dalšího do řízení brát jiné subjekty, pokud je navrhovatel nenavrhne. V tom případě by nastupovalo podle názoru soudu v úvahu rozhodnutí o procesním následnictví analogicky podle občanského soudního řádu, to je však vždy vázáno na procesní úkon účastníka řízení, bez něj takové rozhodnutí soudu není možné vydat. Tak tomu musí být i v tomto správním řízení, kdy bez návrhu navrhovatele není finanční arbitr oprávněn měnit označené účastníky řízení.
- [20] Soud tak v tomto směru uvádí, že finanční arbitr, pokud dospěje k závěru, že označenému účastníkovi řízení (odpůrci) právo či povinnost nesvědčí, musí o návrhu rozhodnout věcně, nikoliv procesním způsobem, a návrh zamítnout. Za účastníky takového řízení pak musí označit ty subjekty, které mají procesní způsobilost, a které jako účastníky označil navrhovatel v návrhu, na ty se rozhodnutí vztahuje, a nikoho dalšího ani do výroku rozhodnutí dosazovat nemůže. Jedině takový postup garantuje práva účastníků řízení na věcný přezkum takového rozhodnutí finančního arbitra v řízení před soudem, kdy je možné podat proti takovému rozhodnutí žalobu a soud pak přímo o právu rozhoduje. Postup, který zvolil v daném případě finanční arbitr, takovou obranu vylučuje, neboť procesním rozhodnutím hodnotil tvrzené hmotné právo účastníka řízení, což následně soud v soudním řízení správním přezkoumávat nemůže.
- [21] V tomto řízení označil navrhovatel subjekt Generali Pojišťovna a.s., který v té době měl procesní způsobilost, a tím je finanční arbitr vázán. Pokud následně v nález ze dne 26. 2. 2020 jako instituci označil Generali Česká pojišťovna a.s., a řízení zastavil, pak nerespektoval procesní vůli navrhovatele, a rozhodoval o něčem jiném, než byl obsah návrhu na zahájení řízení. Pokud takový výrok opravil v rozhodnutí o námitkách ze dne 24. 9. 2020 tím, že zastavil řízení vůči rovněž tomuto účastníkovi, pak tuto vadu nijak nezhojil, a pouze argumentačně zpřesnil znění výroku, který však obsahuje tutéž úpravu práv a povinností. Usnesením ze dne 10. 8. 2020, kde jako účastníka označuje dále subjekt Pojišťovna Patricie a.s., a řízení proti tomuto subjektu rovněž zastavuje, přičemž i tento subjekt označuje jako účastníka v rozhodnutí o námitkách ze dne 17. 9. 2020, pak nemá žádného

podkladu, neboť řízení bylo již zastaveno (byť nepravomocně) rozhodnutím (nálezením) ze dne 26. 2. 2020, a není tak možné bez dalšího jej opětovně zastavovat. Pokud toto rozhodnutí bylo myšleno jako napravení toho, že žalobce v návrhu označil jiný subjekt (v té době Generali Pojišťovna a.s., posléze Pojišťovna Patricie a.s.), a nález směřoval vůči subjektu Generali Česká pojišťovna a.s., pak tímto způsobem postupovat nelze, neboť o návrhu již bylo rozhodnuto (řízení bylo zastaveno), a jedinou možnou případnou opravou takového stavu je změna či zrušení takového rozhodnutí v řízení o námitkách (při respektu k poměrně omezenému procesnímu postupu podle ust. § 16 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi).

- [22] V posuzované věci tak podle názoru soudu postupem žalovaného došlo k procesně zvláštní situaci, kdy byl vydán nález vůči jinému subjektu, než kterého označil žalobce ve svém návrhu (jímž bylo řízení zastaveno), přičemž do již takto zastaveného řízení byl náhle přibrán subjekt jiný (subjekt, který žalobce označil v návrhu), a již zastavené řízení bylo znovu zastaveno. Tímto postupem došlo k procesně nepřehledné situaci, kdy bylo řízení o jednom návrhu žalobce ze dne 24. 4. 2019 dvakrát zastaveno. Takový postup je z hlediska srozumitelnosti výroku správního rozhodnutí netolerovatelný, neboť není jasné, co bylo myšleno zastavením řízení, když nález zastavoval řízení o platnosti smlouvy a vydání bezdůvodného obohacení, následné usnesení pak zastavovalo řízení o návrhu žalobce ze dne 24. 4. 2009. Byť jinými slovy, řízení o jednom návrhu bylo dvakrát zastaveno, byť tímto postupem pravděpodobně bylo myšleno zastavení řízení vůči oběma finančním arbitrem označeným procesním subjektům.
- [23] Podle názoru soudu jediným možným řešením shora uvedené nepřehledné situace je zrušit příslušná rozhodnutí pro podstatné vady řízení, které mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí bez jednání podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Soud podle ust. § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil i obě prvostupňová správní rozhodnutí, neboť důvod pro zrušení je nutné vztáhnout i na ně.
- [24] V dalším řízení bude žalovaný respektovat návrh žalobce (navrhovatele) ze dne 24. 4. 2019 a o něm rozhodne. Pokud žalobce v řízení před finančním arbitrem navrhne záměnu či přistoupení dalšího účastníka z důvodu právního nástupnictví, vydá o tom finanční arbitr zvláštní rozhodnutí analogicky podle ust. § 107a občanského soudního řádu, pokud nikoliv, bude respektovat návrh a podle něho vůči těm účastníkům, které v době rozhodnutí finančního arbitra budou mít procesní subjektivitu. Pokud bude finanční arbitr hodnotit při vydání rozhodnutí případný přechod nebo převod práv a povinností, řízení musí končit meritorním rozhodnutím nálezením, nikoliv procesním rozhodnutím o zastavení řízení.
- [25] Žalobce v řízení zaplatil předepsaný soudní poplatek ve výši 9 000 Kč, který se skládá z částky 3 000 Kč za každé ze tří napadených rozhodnutí dle položky 18 bodu 2 písm. a) Sazebníku poplatků, jelikož však soud při meritorním rozhodování zjistil, že napadena jsou pouze dvě rozhodnutí, měla poplatková povinnost činit 6 000 Kč, proto přeplatek na poplatek soud tímto rozsudkem vrací.

- [26] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že ve věci byl úspěšný žalobce, náleží mu náhrada nákladů řízení, která se skládá ze zaplaceného soudního poplatku v částce 6 000 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 9 odst. 4 písm. a), § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč, sestávající z částky 3 100 Kč za každý ze tří úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. (převzetí a příprava právního zastoupení, sepsí žaloby a sepsí repliky) včetně tří paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 10 200 Kč ve výši 2 142 Kč. O nákladech řízení zúčastněné osoby soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., když soud této osobě žádnou povinnost neukládal, náklady řízení jí tak nemohly vzniknout.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 25. srpna 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu

